

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/24-02634
Otsuse kuupäev 22.04.2024
Komisjoni koosseis Margus Kingisepp
Helena Tipka
Merike Hallik

Tarbija
Kaupleja Kon Tiki Reisid OÜ (11453785)

Tarbija nõue Kahju hüvitamine summas 890 eurot.

Resolutsioon:

1. Rahuldada tarbija nõue. Kauplejal hüvitada tarbijale 890 eurot.

Asjaolud:

Tarbija on pöördunud Tarbijavaidluste Komisjoni (komisjon) poole avaldusega.

Komisjon alustas asjas menetlust 26.02.2024.

Avalduse materjalide kohaselt ostis tarbija 27.02.2023 kaupleja poolt koostatud pakettreisi Bali saarele perioodiks 17.10.2023-01.11.2023 ning tasus reisi eest 27.02.2023 ettemaksu 890 eurot.

03.07.2023 teavitas tarbija reisikorraldajat sellest, et ei saa tervislikel põhjustel sügisel reisida ja pooled leppisid kokku, et tasutud summa jäetakse ettemaksuks tulevase reisi eest, mida tarbija soovis kasutada aprillikuus 2024.

Kahjuks uue reisi kohta reisikorraldaja pakkumisi ei teinud ja seda hoolimata tarbija korduvatest päringutest.

Tarbija on esitanud kauplejale avalduse raha tagasi saamiseks, kuid kaupleja ei ole raha tagastanud ega tema avaldusele vastanud.

Tarbija nõuab tasutud ettemaksu tagastamist summas 890 eurot.

26.02.2024 edastas Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Amet (komisjoni sekretariaat) tarbija avalduse materjalid kauplejale vastamiseks. Kaupleja tarbija avaldusele tähtajaks ei vastanud.

Enne komisjoni istungit pooled lahenduseni ei jõudnud.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja ei ole tarbija kaebuse osas oma seisukohta ega selgitusi andnud.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, hinnanud kõiki asjaolusid ja esitatud tõendeid kogumis, leidis, et tarbija nõue kuulub rahuldamisele.

Tarbijakaitseseaduse (TKS) § 51 järgi lahendab komisjon vaidluse poolte selgituste ja esitatud tõendite ning sekretariaadi poolt kogutud teabe alusel.

Kaupleja ei vastanud tarbija avaldusele. Tarbijakaitseseaduse (TKS) § 48 lg 6 kohaselt juhul, kui kaupleja ei esita arvamust tähtaja jooksul, võetakse vaidluse lahendamisel aluseks tarbija avaldus ja olemasolev teave. Komisjon otsustas vaidluse lahendamisel aluseks võtta tarbija poolt esitatud teabe.

Komisjon kontrollis, milline on pooltevahelise lepingu iseloom. Komisjon tuvastas esitatud materjalide alusel, et vaidluse osapooled olid sõlminud 27.02.2023 pakettreisilepingu tunnustele vastava lepingu võlaõigusseaduse (VÕS) § 866 lg 1 tähenduses.

Asja materjalidest nähtuvalt vaidlevad pooled selle üle, kas tarbijal on õigus

nõuda kogu ettemaksu summa tagastamist kaupleja poolse lepingu rikkumise tõttu.

Komisjon kvalifitseeris tarbija nõude selle sisust lähtudes kahju hüvitamise nõudena.

Esmalt kontrollis komisjon, kas kauplejal esineb õiguslik alus tarbijalt saadud ettemaksu summa endale jätmiseks.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 76 lg 1 kohaselt tuleb kohustus täita vastavalt lepingule või seadusele.

VÕS § 874 lg 1 järgi võib reisija enne reisi algust lepingust igal ajal taganeda.

Komisjon tuvastas, et tarbija oli tervislikel põhjustel pakettreisilepingust taganenud 03.07.2023.

Poolte kirjavahetusest nähtub, et tarbija tegi kauplejale 03.07.2023 ettepaneku lepingu sõlmimiseks järgmistel tingimustel:

- tasutud ettemaksu summa jäetakse ettemaksuks tulevase reisi eest;
- otselend väiksema lennuajaga (kuni 6 tundi);
- kestvus 7-10 päeva aprilli alguses 2024

- piirkond Itaalia (Santorini, Sardiinia, Toscana) Portugal, Hispaania.

Kaupleja tegi tarbijale omapoolse pakkumuse, lubades järgmise päeva jooksul saata neid võimalusi, mis tal hetkel on ja kui sealt veel midagi ei sobi, siis saab veel natuke oodata ja neid variante tuleb veel juurde.

Tarbija nõustus samal päeval saadetud vastuses kaupleja pakutud tingimustega. Komisjon leiab, et pooled olid 03.07.2023 sõlminud omavahel lepingu eeltoodud tingimustel. Sõlmitud leping vastab oma olemuselt käsunduslepingu tunnustele VÕS § 619 tähenduses.

05.09.2023 teavitas tarbija kauplejat, et ei ole saanud reisipakkumisi. Samal päeval saadetud vastuses teatas kaupleja, et hetkel veel ei ole aprilli reisirid kõik paigas, see peaks olema selge ilmselt septembri lõpuks. Tarbija teatas, et võib pakkuda ka individuaalseid.

19.01.2024 soovis tarbija sõlmitud lepingu lõpetada, kuna polnud vaatamata mitmekordsele kaupleja poole pöördumisele vastust saanud.

VÕS § 82 lg 2 kohaselt juhul, kui kohustuse täitmiseks on ette nähtud tähtaeg või kui see on määratletav lepingu alusel, tuleb kohustus täita selle tähtaja kestel, kui lepingust või asjaoludest ei tulene, et täitmise tähtpäeva võib määrata võlausaldaja. Kaupleja lubas reisipakkumised saata algselt 04.07.2023 ja hiljem septembri lõpuks 2023. Lubatud tähtajaks kohustust ei täidetud.

Komisjon leidis asjas esitatud materjalide alusel, et kaupleja oli endale lepinguga võetud kohustuse tähtajaks täitmata jätmisega rikkunud poolte vahel sõlmitud lepingut. Lepingu rikkumise tulemusena ei saanud tarbija oma soovitud reisi planeerida ega teostada.

Komisjon juhib tähelepanu sellele, et üldjuhul nõuavad reisid pikemaajalist ettevalmistust, seetõttu oli reisipakkumiste saamine võimalikult varakult tarbija jaoks oluline lepingutingimus.

VÕS § 100 järgi on kohustuse rikkumine võlasuhtest tuleneva kohustuse täitmata jätmise või mittekohane täitmine, sealhulgas täitmisega viivitamine.

Lepinguga endale võetud kohustuse mittetäitmisega rikkus kaupleja poolte vahel sõlmitud lepingut.

Kui võlgnik on kohustust rikkunud, võib võlausaldaja kasutada seaduses ettenähtud õiguskaitsevahendeid, s.h. nõuda tekitatud kahju hüvitamist.

VÕS § 115 lg 1 kohaselt juhul, kui võlgnik rikub kohustust, võib võlausaldaja koos kohustuse täitmisega või selle asemel nõuda võlgnikult kohustuse rikkumisega tekitatud kahju hüvitamist, välja arvatud juhul, kui võlgnik kohustuse rikkumise eest ei vastuta või kui kahju ei kuulu seadusest tulenevalt muul põhjusel hüvitamisele.

VÕS § 127 lg 1 kohaselt kahju hüvitamise eesmärk on kahjustatud isiku asetamine olukorda, mis on võimalikult lähedane olukorrale, milles ta oleks olnud, kui kahju hüvitamise kohustuse aluseks olevat asjaolu ei oleks esinenud.

Komisjon leiab, et tarbijale oli tekkinud kahju summa ulatuses, mis ta oli maksnud ettemaksuna ja

mille kasutamiseks lepingus kokkulepitud viisil puudus tal võimalus.

VÕS § 127 lg 4 kohaselt isik peab kahju hüvitama üksnes juhul, kui asjaolu, millel tema vastutus põhineb, on kahju tekkimisega sellises seoses, et tekkinud kahju on selle asjaolu tagajärg (põhjuslik seos).

Komisjon leidis, et tarbijal kahju tekkimine oli otseselt põhjustatud kaupleja poolsest lepingu rikkumist. Kaupleja poolt kohustuse täitmata jätmise tõttu ei saanud tarbija kasutada ettemaksu summat soovitud reisirakenduse osalemiseks.

VÕS § 128 lg 3 järgi otsene varaline kahju hõlmab eelkõige kaotsiläänud või hävinud vara väärtuse või vara halvenemisest tekkinud väärtuse vähenemise, isegi kui see tekib tulevikus, ning kahju tekitamisega seoses kantud või tulevikus kantavad mõistlikud kulud, sealhulgas mõistlikud kulud kahju ärahoidmiseks või vähendamiseks ja hüvitise saamiseks, muu hulgas kahju kindlaks tegemiseks ja kahju hüvitamisega seotud nõuete esitamiseks.

Komisjon leiab, et tarbijale oli tekkinud kahju summa ulatuses, mis ta oli maksnud ettemaksuna ja mille kasutamiseks lepingus kokkulepitud viisil puudus tal võimalus.

Komisjon leiab, et tuvastatud asjaoludest lähtuvalt on tarbijal õigus nõuda kauplejalt kahju hüvitamist suuruses 890 eurot.

Otsuse tegemisel lähtus tarbijavaidluste komisjon tarbijakaitseaduse §-dest 40 lg 1-3; 57; 58.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohusse.

Margus Kingisepp

Helena Tipka
Merike Hallik

/allkirjastatud digitaalselt/